

DIECEZJA JOLIET

NORMY PRAWNE ZACHOWANIA DLA OSÓB PRACUJĄCYCH Z NIELETNIMI I OSOBAMI DOROSŁYMI NIEPEŁNOSPRAWNYMI (POPRAWIONO 20 GRUDNIA 2023 R.)

W zgodzie z wydaną przez Konferencję Biskupów Amerykańskich Kartą Praw Ochrony Dzieci i Młodzieży (Artykuł 6) (*USCCB Charter for the Protection of Children and Young People (Article 6)*) i Polityką dotyczącą wykorzystywania w celach seksualnych nieletnich i bezbronnych osób dorosłych (*Policy Regarding the Sexual Abuse of Minors and Vulnerable Adults*), z poprawkami z 20 grudnia 2023, wydanymi przez Diecezję Joliet z Przepisami Odnosnie Nadużyć Seksualnych Wobec Osób Niepełnoletnich i Niepełnosprawnych (poprawione w 2013 r.)- niniejsze Normy Prawne Zachowania (*Standards of Behavior*) zostały przygotowane w celu ochrony osób niepełnoletnich i niepełnosprawnych dorosłych, uczestniczących w różnorodnych programach diecezjalnych i dla utrzymania atmosfery zaufania i bezpieczeństwa na terenie Diecezji. Od wszystkich pracowników Kościoła, niezależnie od tego, czy są to duchowni, seminarzyści, kandydaci do diakonii, zakonnicy, pracownicy czy wolontariusze, którzy obsługują te programy, oczekuje się, że będą utrzymywać wysokie standardy profesjonalnego, duszpasterskiego i moralnego zachowania oraz przestrzegać tych standardów i Norm Prawnych.

A. Definicje

- Wykorzystywanie seksualne dzieci to każda czynność seksualna z dzieckiem. Aktywność seksualna może mieć charakter fizyczny lub nie dotykowy, które mogą obejmować: pieszczoty, gwałt, kazirodztwo, rozmowy o charakterze seksualnym, podglądactwo, ekshibicjonizm, pornografię czy przestępstwa internetowe. Definicja dziecka podana w tym dokumencie i wykorzystywanie seksualne dotyczy ofiary, która jest nieletnią lub bezbronną osobą dorosłą oraz dorosłego sprawcy.
- Pracownicy kościelni to duchowni, seminarzyści, kandydaci na diakonów, osoby zakonne, pracownicy i wolontariusze.
- Duchowny to osoba płci męskiej, która jest wyświęconym diakonem, kapłanem lub biskupem.
- Kandydat do diakonatu to student płci męskiej, który przygotowuje się do diakonatu stałego.

- Pracownik to osoba, która otrzymuje wynagrodzenie za usługi na rzecz agencji diecezjalnej, parafii lub szkoły (w tym katolickie szkoły nie diecezjalne i/lub szkoły prowadzone przez wspólnotę religijną).
- Małoletni to osoba, która nie ukończyła 18 lat.
- Przemoc fizyczna to nieprzypadkowa krzywda, która została celowo wyrządzona osobie nieletniej lub bezbronnej dorosłej dorosłej.
- Zakonnik to osoba będąca członkiem instytucji życia konsekrowanego lub stowarzyszenia apostołskiego. „Zakonnik” odróżnia się od „kapłana diecezjalnego”, który jest inkardynowany do diecezji.
- Seminarzysta to student płci męskiej, który studiuje w seminarium, aby zostać księdzem.
- Wolontariusz to osoba, która bez wynagrodzenia pełni jakąkolwiek rolę w agencji diecezjalnej, parafii lub szkole (w tym katolickie szkoły nie diecezjalne i/lub te prowadzone przez a religijna społeczność).
- Bezbronna osoba dorosła to taka, która ma 18 lat lub więcej ze stałym upośledzeniem nie będąca w stanie rozsądnie myśleć (*Kanon 99*) lub która ze względu na niepełnosprawność umysłową lub fizyczną nie jest w stanie chronić się przed nadużyciami kontaktach seksualnych.

B. Normy postępowania

Intencją niniejszych Norm postępowania jest pomoc personelowi kościelnemu w podejmowaniu decyzji związanych z interakcją z osobami niepełnoletnimi i osobami dorosłymi niepełnosprawnymi w programach sponsorowanych i afiliowanych przez Kościół. Nie zastępują one wymagań prawa cywilnego ustanowionego przez Departament ds. Dzieci i Rodziny stanu Illinois *Illinois Department of Children and Family Services (DCFS)*, ponadto niniejsze Normy nie wyczerpują odpowiedzi na wszelkie wątpliwości.

Odpowiedzialne, profesjonalne zachowanie

1. Duszpasterstwo osób niepełnoletnich szanuje prawa rodziców do edukacji i formacji ich dzieci. Dlatego zajęcia z udziałem osób niepełnoletnich będą prowadzone jawnie, za wiedzą i zgodą rodziców lub opiekunów prawnych.
2. Personel kościelny nigdy nie pozostawi osób niepełnoletnich bez nadzoru podczas trwania zajęć, sesji, różnych wydarzeń szkolnych, uroczystości, itp.
3. Po zakończeniu zajęć lub posług, na czas których osoby niepełnosprawnej zostały powierzone w opiece personelowi kościelnemu, personel kościelny jest odpowiedzialny za przekazanie osób niepełnoletnich spod swojej opieki wyłącznie rodzicom, opiekunom prawnym lub innym osobom wyznaczonym przez rodziców lub opiekunów prawnych. W przypadku, gdy personel kościelny nie jest pewien, jaki jest właściwy sposób przekazania osób niepełnoletnich spod swojej opieki, personel kościelny powinien skontaktować się z rodzicem lub opiekunem prawnym osoby niepełnoletniej.
4. Zabrania się personelowi kościelnemu używania, posiadania lub bycia pod wpływem napojów alkoholowych lub niedozwolonych środków odurzających podczas pracy z nieletnimi oraz dorosłymi niepełnosprawnymi. Zabrania się również personelowi kościelnemu dostarczania napojów alkoholowych lub niedozwolonych środków odurzających osobom niepełnoletnim lub przyzwalania na używanie ich w obecności personelu kościelnego.

5. Personel kościelny może zapewnić transport zgodnie z Przepisami o Transporcie Diecezji Joliet
(zobacz załącznik).
6. Zabrania się personelowi kościelnemu stosowania kar cielesnych w stosunku do osób niepełnoletnich i dorosłych niepełnosprawnych w celu korygowania ich zachowania. Zakaz ten zawiera: klapsy, policzkowanie, szczypanie, uderzanie lub jakiegokolwiek inne sposoby używania siły fizycznej, jako reakcje lub korygowanie niewłaściwego zachowania osób niepełnoletnich lub niepełnosprawnych dorosłych.
7. Zakazane jest, aby personel kościelny nabywał, posiadał lub rozpowszechniał pornografię dziecięcą.

Fizyczna bliskość i pokora

1. Personel kościelny nigdy nie powinien być nagi w obecności nieletnich lub bezbronnych dorosłych.
2. Nieletni i bezbronni dorośli nigdy nie powinni być nadzy w obecności personelu Kościoła. Wyjątkiem może być odpowiedni nadzór nad szatniami.
3. Szatnie i prysznice dla osób dorosłych powinny być oddzielne od szatni i prysznic dla osób niepełnoletnich i dorosłych niepełnosprawnych.
4. W sytuacjach, gdy konieczne jest udzielenie noclegu osobie niepełnoletniej, po uprzednim uzyskaniu oficjalnego pozwolenia, osoba dorosła nigdy nie powinna dzielić łóżka, śpiwora lub łóżka polowego z osobą niepełnoletnią lub dorosłą niepełnosprawną. Osoba dorosła nie może spędzać nocy w obecności samotnej osoby niepełnoletniej lub dorosłej niepełnosprawnej, chyba że jest to jego/jej własne dziecko.
5. Domy zamieszkałe przez księży lub osoby zakonne przeznaczone są wyłącznie do ich użytku. Osoby niepełnoletnie i dorośli niepełnosprawni nie powinny otrzymywać zgody na przebywanie w prywatnych apartamentach tych budynków. Nie pozwala się osobom niepełnoletnim na pozostawianie na noc w domach zamieszkałych przez księży lub przez osoby zakonne, z wyjątkiem okazjonalnych wizyt członków rodziny.
6. Miejsca, w których prowadzone jest poradnictwo, powinny posiadać okna z przezroczystymi szybami lub drzwi do nich powinny pozostawać otwarte. Należy dołożyć starań, aby podczas sesji poradnictwa w budynku, gdzie mają one miejsce, znajdowała się jeszcze jedna osoba dorosła.
7. Osoby dorosłe nigdy nie powinny spotykać się z osobami niepełnoletnimi lub dorosłymi niepełnosprawnymi w okolicznościach „jeden na jednego”, w odosobnionych częściach budynku lub w pomieszczeniach zamkniętych.
8. Osoby dorosłe nie powinny nigdy przebywać „sam na sam” z osobami niepełnoletnimi lub dorosłymi niepełnosprawnymi w pojazdach, chyba że są ich własne dzieci.

Kontakt fizyczny

Odpowiednie okazywanie uczuć pomiędzy personelem kościelnym a osobami niepełnoletnimi jest ważne dla rozwoju dziecka. Jest ono pozytywną częścią życia i misji Kościoła, dlatego powinno być okazywane w miejscach publicznych, które nie powinny jednak być ustronne czy wyizolowane.

1. Poniżej prezentujemy pewne formy okazywania uczuć. Niezależnie czy zostały

zainicjowane przez osoby niepełnoletnie, czy przez osoby dorosłe, uważane są za przykłady dopuszczalnego zachowania:

- Otaczanie ramieniem
 - Uściski ramion
 - Poklepywania po wyższych częściach pleców
 - Uściski dłoni
 - „Przybijanie piątki” i poklepywanie
 - Trzymanie się za ręce na spacerze z małymi dziećmi
 - Siedzenie za małymi dziećmi
 - Klękanie lub pochylanie się, aby odpowiedzieć na przytulanie małych dzieci
 - Trzymanie się za ręce podczas modlitwy
 - Głaskanie po głowie, jeśli jest stosowne kulturowo
 - Odwzajemnianie właściwych gestów zainicjowanych przez osoby niepełnoletnie
2. Poniżej prezentujemy pewne formy okazywania uczuć. Niezależnie od tego, czy zostały one zainicjowane przez osoby niepełnoletnie, czy przez osoby dorosłe, uważane są za przykłady niedopuszczalnego zachowania:

- Przedłużane uściski
- Pełny, frontalny uścisk
- Pocałunki
- Sadzanie sobie na kolana osób niepełnoletnich w wieku szkolnym
- Dotykanie pośladków, okolicy klatki piersiowej lub genitaliów
- Dotykanie kolan albo nóg osób niepełnoletnich
- Łaskotanie
- „Uprawianie zapasów” z osobami niepełnoletnimi
- Powożenie „na barana”
- Jakikolwiek typ masażu
- Jakakolwiek forma okazywania uczuć osobie niepełnoletniej wbrew

jej woli

Komunikacja

1. Werbalna komunikacja z osobami niepełnoletnimi i dorosłymi niepełnosprawnymi powinna być właściwa.
2. Zabrania się personelowi kościelnemu angażowania w jakiegokolwiek konwersacje o tematyce seksualnej lub opowiadania dowcipów o treściach seksualnych. Jednakże dozwolone jest poruszanie kwestii dotyczących ludzkiej seksualności w formach edukacyjnych. Zajęcia te będą przedstawiały punkt widzenia Kościoła na powyższe zagadnienia. Jeżeli osoby niepełnoletnie lub dorośli niepełnosprawni mają jakieś pytania, na które nie otrzymały odpowiedzi od konkretnych nauczycieli lub które nie zostały omówione przez nauczycieli, osoby niepełnoletnie lub dorosłe niepełnosprawne powinny zostać odesłane do rodziców lub opiekunów prawnych, w celu uzyskania odpowiedzi. Zabrania się personelowi kościelnemu dyskusowania z osobami niepełnoletnimi na tematy dotyczące ich własnych aktywności seksualnych.
3. personelowi kościelnemu zabrania się posiadania jakichkolwiek materiałów o charakterze seksualnym lub moralnie nieodpowiednich (tj. czasopism, kartek, filmów, filmów, ubrań itp.)

- ani uzyskiwania dostępu do podobnych materiałów za pomocą środków elektronicznych lub innych środków technologicznych w obecności nieletnich lub bezbronnych dorosłych.
4. Pracownikom Kościoła zabrania się korzystania z technologii w celu interakcji z nieletnimi lub bezbronniymi dorosłymi w kwestiach związanych z seksualnością, w tym między innymi rozmów o tematyce seksualnej, a także przeglądania i/lub rozpowszechniania materiałów o podłożu seksualnym oraz niewłaściwego wyrażania uczuć.
 5. Personel kościelny powinien przypominać osobom niepełnoletnim i dorosłym niepełnosprawnym, że korespondencja przesyłana drogą elektroniczną (SMS-y, emaile, komunikacja za pośrednictwem portali społecznościowych, zamieszczanie tzw. postów, umieszczanie komentarzy, itp.) nie są poufne i mogą być ponownie publikowane inne osoby.
 6. Interakcja drogą elektroniczną personelu kościelnego jest zarezerwowana dla profesjonalnych i/lub duszpasterskich celów. Przed każdą czynnością personel kościelny uzyska pisemną zgodę rodziców lub opiekunów na komunikacje elektroniczne (tj. wiadomości tekstowe, e-maile, media społecznościowe itp.) z osobą niepełnoletnią lub bezbronną osobą dorosłą. Należy zachować kopie tej komunikacji. Personel kościelny nie będzie odbierał poczty elektronicznej od osób nieletnich / bezbronnych dorosłych. Informacje takie mają być dostarczane na piśmie przez rodzica lub opiekuna. Każdy kontakt personelu kościelnego z nieletnimi/bezbronniymi dorosłymi musi być również skopiowany do rodziców/opiekunów.
 7. Przepisy dotyczące obowiązkowego zgłaszania podejrzeń o znęcanie się/ zaniedbywanie/ wykorzystywanie nieletnich lub bezbronnych dorosłych mają zastosowanie w równym stopniu w świecie wirtualnym, jak i w świecie fizycznym.

Postępowanie niewłaściwe

Niektóre zachowania zostały wykorzystane przez osoby dorosłe do rozwijania niewłaściwych kontaktów z osobami niepełnoletnimi i osobami dorosłymi niepełnosprawnymi. Działania te zawierają wyróżnianie osób niepełnoletnich i dorosłych niepełnosprawnych lub okazywanie im nadzwyczajnej uwagi. Poniżej podane zostały niektóre przykłady tych zachowań zakazane przez Kościół:

1. Wręczanie prezentów osobie niepełnoletniej lub bezbronnej osobie dorosłej, które normalnie nie zostałyby przekazane całej grupie dzieci, z wyłączeniem nagród itp.
2. Pozwalanie na prowadzenie przez osobę niepełnoletnią lub niepełnosprawną auta należącego do personelu kościelnego, nawet gdy obecna jest druga osoba dorosła.
3. Wyróżnianie konkretnego dziecka lub osoby dorosłej niepełnosprawnej przez zapraszanie go na specjalne obiady, imprezy, wydarzenia kulturalne, wycieczki lub wyjazdy.

Standardy Zachowania dla Osób Pracujących z Nieletnimi lub Bezbronniymi Dorosłymi mają być przekazane wszystkim pracownikom kościoła. Dokument jest zamieszczony na stronie internetowej Diecezji w Urzędzie ds. Ochrony Dzieci i Młodzieży: www.diojoliet.org

Personel kościelny będzie zobowiązany do przestrzegania diecezjalnych wymogów edukacyjnych, które dotyczą ich roli w ochronie nieletnich i bezbronnych dorosłych.

Osoby niepełnoletnie lub osoby dorosłe wymagające szczególnego traktowania, które służą jako pracownicy lub wolontariusze, zostaną poinformowane, że mają prawo do bezpiecznego środowiska

pracy i prawo do ujawniania zachowań niezgodnych z tymi standardami.

UWAGA: Zgodnie z DCFS, jeśli podejrzewasz, że dziecko zostało skrzywdzone lub zagraża mu krzywda w wyniku znęcania się lub zaniedbania, zgłoś to online pod adresem <https://childabuse.illinois.gov>. W nagłych wypadkach zadzwoń na 24-godzinną infolinię DCFS (lub infolinię ds. przemocy wobec dzieci) pod numer 1-800-25-ABUSE (1-800-252-2873). Jeśli uważasz, że dziecku grozi bezpośrednio niebezpieczeństwo, najpierw zadzwoń pod numer 911.